

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. března 2022 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaní

1) M [redacted] K [redacted]

rozená M [redacted], narozená [redacted] ve Slaném, okres Kladno, bez zaměstnání, trvale bytem [redacted] okres Kladno,

2) Š [redacted] K [redacted]

narozený [redacted] v Praze 2, invalidní důchodce, trvale bytem [redacted] okres Kladno,

jsou vinni, že

od blíže nezjištěné doby roku 2016 do 11. 9. 2019 v domě č. p. [redacted] v obci [redacted] okres Kladno, jako rodiče nezletilé M [redacted] K [redacted], narozené [redacted], úmyslně důsledně nechránili zájmy své nezletilé dcery, tak jak byli jako rodiče povinni, neboť svou nezletilou dceru M [redacted] úmyslně opakovaně, převážně po požití alkoholických nápojů, psychicky a fyzicky napadali, kdy jí bezdůvodně za nicotné či smyšlené prohřešky trestali, zpočátku jí pouze slovně napadali, obviněná jí vulgárně nadávala a urážela, obviněný jí vyčítal, že je její chyba, že děda umřel a že je chyba, že se narodila, protože oni chtěli kluka, otec nabádal matku, aby nezletilou fyzicky trestala, následkem čehož jí matka začala napadat i fyzicky, a to zejména fackováním, šviháním proutkem nebo bitím dalším nezjištěným nástrojem, zatímco otec trestání přihlížel, toto napadání se v průběhu doby stupňovalo, stejně jako se stupňovalo nadměrné užívání alkoholu obviněnými, zpočátku se jednalo pouze o jednu facku, při posledním napadení v září 2019 již nezletilá neví,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Kulíková

kolik úderů dostala, matka jí bila do těla rukou, někdy si vzala proutek, kterým jí bila po těle a zádech, čímž nezletilé M. opakovaně způsobovala modřiny, a někdy jí obvinění tahali i za vlasy, v roce 2018 při nástupu nezletilé do 8. třídy se začalo fyzické násilí stupňovat, neboť nezletilá dostávala takové facky, pohlavky či rány do zadní části hlavy, až jí začala téct z nosu krev, v jednom případě na začátku roku 2019 přišla obviněná za nezletilou, začala do ní bezdůvodně strkat, přičemž nezletilá obviněnou odstrčila a následně obvinění násilím dostali poškozenou M. do sklepa, kde jí přibližně na půl hodiny zavřeli bez osvětlení, i když věděli, že se nezletilá sklepa bojí, přičemž nereagovali na její pláč ani prosby, že má strach, následně jí obviněná pustila ze sklepa ven a nezletilá utekla do svého pokoje, přičemž za ní dorazila obviněná, stáhla jí na zem a začala jí škrtit v tzv. „kravatě“ tím způsobem, že jí vždy přiškrtila a zase pustila, přičemž toto škrcení trvalo několik minut, přestože jí nezletilá říkala, že nemůže dýchat, v březnu 2019, když se nezletilá učila ve svém pokoji na posteli, tak slyšela, jak se o ní rodiče baví a hádají se, následně za ní obviněná přišla do pokoje a vylila na ní, na její školní sešity a školní pomůcky kýbl s vodou, k poslednímu většímu incidentu došlo dne 11. 9. 2019, nezletilá přišla domů ze školy, obviněná přišla za nezletilou do jejího pokoje a začala jí fackovat, poté přišla ke skřini, odkud jí vyházela oblečení, trhala jí trička a poté jí oblečení vyházela oknem ven na ulici, nezletilá začala utíkat pro věci ven, přičemž ji zadržel obviněný tím, že jí chytl za nohu tak, že se jí roztrhly džíny a narazila si koleno, přičemž matka na ní ironicky volala "utíkej, utíkej", z tohoto napadení měla následně nezletilá M. modřinu pod levým okem, nateklé koleno, hematom na nose a kontuzi nosu, přičemž jednání obviněných mělo dlouhodobě poškozující dopad na duševní zdraví nezletilé M., neboť v přímé souvislosti s prověřovanou událostí došlo u nezletilé k rozvoji syndromu zneužívaného a zanedbávaného dítěte a jako jeden z jeho možných důsledků se ní projevila posttraumatická stresová porucha, která se projevovala neodbytným opakovaným vybavováním znovuprožíváním stresu v podobě flashbacků, které se jí vybavují i při pouhých vzpomínkách na stresové okolnosti, obtížemi s usínáním a udržením spánku, podrážděností, lítostivostí, sníženým sebehodnocením, sebeobviňováním, přičemž tyto obtíže byly přítomny nejméně od září 2019 do 27. března 2020,

a tohoto jednání se obžalovaný Š. K. dopustil, ačkoliv věděl, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 27. 3. 2014, sp. zn. 1T 166/2012 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2014, sp. zn. 12To 343/2014, který nabyl právní moci dne 10. 9. 2014, pro přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na 18 měsíců se zkušební dobou na 30 měsíců,

tedy

jednak úmyslným společným jednáním dvou osob týrali osobu, která je v jejich péči a výchově, takovým činem způsobili těžkou újmu na zdraví a páchali takový čin po delší dobu,

jednak úmyslným společným jednáním dvou osob úmyslně ohrozili citový vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušili svou povinnost o ně pečovat, čin páchali po delší dobu a obžalovaný K. čin spáchal opětovně,

čímž spáchali

obžalovaná M. K.

jednak zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný Š [REDAKCE] K [REDAKCE]

jednak zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b), c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

a odsuzují se

obžalovaná M [REDAKCE] K [REDAKCE]

podle § 198 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

obžalovaný Š [REDAKCE] K [REDAKCE]

podle § 198 odstavec 2 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dvou a půl) let**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu oběma podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný Š [REDAKCE] K [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Neměl důvod nezletilou M [REDAKCE] trestat, že školy nosila samé jedničky, měla vyznamenání. Vycházeli spolu výborně, měli výborný, láskyplný vztah, nezletilá byla denně venku s kamarády, měla všechno, na co si vzpomněla. Domnívá se, že je M [REDAKCE] zmanipulována svou sestrou S [REDAKCE] a že si přečetla staré dokumenty k trestnímu případu S [REDAKCE]. Své děti nikdy nebil, nebyl svědkem, že by M [REDAKCE] uhodila spoluobžalovaná. Později připustil, že někdy dostala plácnutí do temene hlavy, ale to se smíchem, malou intenzitou. Modřiny nebo jiná poranění měla podle něj ze sportu. Popřel, že by nezletilá M [REDAKCE] nadával nebo ji urážel či ji ponižoval, nebo že by jí vyčítal, že se narodila. M [REDAKCE] pravidelně tekla krev z nosu, ale nechtěla s tím jít k doktorovi. Popřel rovněž, že by poškozenou zavřeli ve sklepě. Co se týče alkoholu, v přípravném řízení uvedl, že si dá 1 až 2 piva, aby se mu lépe spalo, v hlavním líčení zcela popřel, že by alkohol pil, neboť užívá léky a má očistnou kúru, vzhledem k jeho zdravotnímu stavu mu dělají i jaterní testy, které by alkohol prokázaly.
2. Také obžalovaná M [REDAKCE] K [REDAKCE] jednání, které je jí kladeno za vinu popřela již v přípravném řízení a následně i v řízení před soudem. Vypověděla, že „holku v životě neuhodila, nedostala od ní ani facku“, v životě na ní neviděla modřinu. Později připustila, že jí možná plácla po zadku, možná od ní dostala nezletilá pohlavek. Spoluobžalovaný ji nikdy nebil. Poté uvedla, že poškozené mohla čas od času dát ona nebo spoluobžalovaný pohlavek, když nezletilá „držkovala“, a to i před synem Š [REDAKCE]. Je pravdou, že nezletilá tekla často krev z nosu bez příčiny, k doktorovi s tím ale nechtěla jít. Za ta léta jí samozřejmě někdy musela říct, že je třeba pitomá a at' zavře hubu, ale nic jiného. Nezletilá občas doma pomohla, později začala tahat móresy, že její kamarádky doma nic nemusí a že mají drahé telefony a ona že nic nemá, i když jí koupili mobilní telefon, notebook, apod., chtěla všechno hned. Co se týče alkoholu, s manželem si dají 1-2 piva, ale jen občas, občas si dají vinný střík. Tvrdý

alkohol nepijí nikdy. Absolutně popřela, že by nezletilou zavřela do sklepa, není to ani technicky možné. Rovněž tak není technicky možné, aby jí polila postel s učením, neboť palanda je vyšší než ona. Potvrdila, že mezi ní a nezletilou došlo k dohadům ohledně trička, které bylo nevhodné do školy, při tom tričko natrhla, ale nezletilou neuhodila. Vypověděla rovněž, že M. [redacted] jí několikrát lhala, třeba když přišla pozdě. Nezletilá se zajímala o trestní řízení vedené kvůli její nevlastní sestře S. [redacted], proto jí k tomu dala přečíst materiály. Potvrdila, že paní P. [redacted] řekla, aby M. [redacted] vyřídila, aby stáhla trestní oznámení, neboť jí hrozí kriminál, že nezletilou kontaktovala přes Whatsapp i přes mobilní telefon.

3. Ze spáchání trestné činnosti jsou obžalovaní usvědčováni výpovědí poškozené M. [redacted] K. [redacted], jejíž výpověď byla v hlavním líčení podle § 102 odst. 2 trestního řádu čtena. Vypověděla, že do 6. třídy žila s rodiči, sourozenci a dědou, jeden čas bydlela s dědou v přízemí. V roce 2016 - 2017, když chodila do 6. třídy, rodiče na ní začali klást vysoké nároky a začali na ní křičet kvůli maličkostem. Bylo tam i nějaké fyzické násilí, ale nijak extrémní, třeba dostala facku na obličej nebo pohlavek. Toto dělala obžalovaná, buď sama, nebo ji poslal obžalovaný. Obžalovaná v té době pracovala jako prodavačka, obžalovaný nepracoval, protože se staral o svého otce, který byl na vozíku. Poté, co děda zemřel, přestala chodit do práce i obžalovaná, protože se zjistilo, že nemocný je i obžalovaný, a tak se o něj začala starat. Ona bydlela s dědou do doby, než v listopadu 2017 zemřel. Už v té době obžalovaní pili alkohol, pak na sebe byli zlí, řvali na sebe, sprostě si nadávali, prali se; shora byly slyšet rány. Když začala chodit do 7. třídy, v roce 2017, začala pocít'ovat, že rodiče mají radši mladšího bratra, víc mu dovolovali, byli na něj hodnější, a říkali jí, že vždycky chtěli kluka. V roce 2017 dostávala facky, pohlavky, někdy ji tahali za vlasy. V té době už dostala i proutkem, ale nepamatuje si to přesně, protože ji později začali bít víc. Víc jí bila obžalovaná. Obžalovaný byl ten, co obžalovanou postrkoval k tomu, aby ji bila. Když zemřel děda, chvíli nepili, asi do ledna 2018, ale pak jí začali vyčítat, že může za jeho smrt. Na konci 7. třídy to bylo doma v pohodě, byly jen drobnější neshody. O letních prázdninách začala dostávat bezdůvodná domácí vězení. Ona přitom chtěla být spíš venku, aby nemusela být doma. V létě byli rodiče agresivnější, trpěli změnami nálad, podle ní v tom hrál roli alkohol. Nechtěla domů brát kamarádky, protože se styděla. Když přišla domů a slyšela, že doma hraje nahlas hudba, už věděla, že rodiče pijí. Když nastoupila do 8. třídy, začalo se to stupňovat, už se nejednalo o normální facky a pohlavky, ale začali víc bouchat do zadní části hlavy, po toma jí začala téct krev z nosu. Více jí také vyčítali, neboť měli vyšší nároky s ohledem na blížící 9. třídu. V tomto období se staly dva větší incidenty. Jednou přišla ze školy a obžalovaní byli zase opilí. Obžalovaná za ní přišla do pokoje, začala ji strkat proti zdi a ona obžalovanou odstrčila tak, až spadla na zem. Poté přišla obžalovaná, ať jí jde s něčím pomoci do sklepa. Sklepem ji obžalovaní strašili, jakou malou ji tam zavřeli, a ona se bála. Obžalovaná ze sklepa vytáhla nějaké věci, a ona najednou viděla, jak se proti ní otáčí a utekla do koupelky, protože věděla, že ji chce do sklepa strčit. Obžalovaná šla za ní a začala jí tahat ke sklepu přes pokoj. Ona se zoufale chytla futer a prosila ji, ať to nedělá, ale ona ji furt tahala, až cítila, že na to nemá sílu se s ní přetahovat. Za chvíli přišel obžalovaný, takže se pustila, obžalovaná jí tahala ke sklepu a obžalovaný se smál. Podrobně popsala vchod do sklepa i sklep samotný. Do sklepa pak raději skočila, protože se bála, že ji tam strčí. Potom zavřeli dveře, zhasnuli a odešli. Ona se bála, brečela a křičela, ať ji pustí. Po chvíli přišel bratr a na chvíli rozsvítil, nakonec asi po půl hodině jí pustila obžalovaná ven a ona utekla do svého pokoje. Do pokoje za ní přišla obžalovaná a začala ji na zemi škrtnout. Nejprve ji přiškrtnula tak, že jí vzala do tzv. kravaty, a pak ji pustila. To se opakovalo, trvalo to několik minut, i když obžalované říkala, že nemůže dýchat. Obžalovaná jí odpověděla, ať si nevymýšlí, že nic nedělá, pak ji pustila a odešla. Několik dnů nato se učila se nahoře na palandě a měla tam rozložené učení. Obžalovaný zase nějak pili a hádali se. Slyšela ze svého pokoje, že se baví o ní. Po chvíli přišla do pokoje obžalovaná a zničehonic jí vychrstla do postele asi tak 2 litry vody, takže měla všechno mokré, včetně učení, sešitů, mokrá byla i zeď. Pokud jde o bití v této době, nepamatuje si

přesně kdy a jak, ji obžalovaní bili, ale když ji nechtěli mlátit už normálně, tak ji mlátili proutkem, většinou přes záda a přes nohy. Z toho měla modřiny a švihance, někdy měla švihance i na rukách. Proutkem ji bila obžalovaná. Poškozená potvrdila, že jí často tekla krev z nosu. Dost často sama od sebe, ale i poté, co ji obžalovaní bouchli zezadu do hlavy. Obžalovaná jí třeba udeřila i klouby do hlavy a jí začala téct krev z nosu. Krev se snažila zastavit sama, obžalovaní to nijak neřešili a k doktorovi jí nevzali, ačkoli je o to žádala. Vzpomíná si, že když byla malá, sprchovali ji hlavu vodou, aby byla ticho, do té vody ji třeba ponořili nebo jí vodu cákali do obličeje. Svěřovala se kamarádce A■■■■, po zprávách i osobně. Když začala chodit do 9. třídy, to bylo září roku 2019, rodiče pili alkohol často. Jednou přišla domů ze školy, obžalovaná na ni začala bezdůvodně křičet, na její dotaz řekla, že ji ráno něčím naštvála a začala jí dávat facky, pohlavky a strkala do ní. Nezletilá si sedla ke skříni v pokoji, před obličej si dala ruce na obranu, a obžalovaná ji začala vyhazovat věci ze skříně a trhat trička, házet je z okna na ulici, pak přišel obžalovaný a začal jí říkat, že se takhle chovat nemůže. Když si chtěla dojít pro vyházené věci, obžalovaný ji chytil za nohu, až jí roztrhl džíny, pak se mu vysmekla. Když utíkala, obžalovaná za ní ironicky křičela „utíkej, utíkej“. Potom poškozená zavolala kamarádce a společně zatelefonovaly na linku bezpečí. Když se vrátila domů, bylo jí špatně, točila se jí hlava. Měla nateklé koleno, nateklý nos, na kterém se jí začala dělat modřina, začala se jí dělat i modřina na oku. Druhý den ve škole si všimla zranění učitelka I■■■■ a učitelka K■■■■, ta se jí ptala, jestli to chce řešit. Obžalovaní pomalu užívání alkoholu stupňovali. V době, než odešla z domova, pili třeba 3 dny za sebou a vypili toho hodně, byli hodně opilí a pili celý den.

4. Poškozená také uvedla, že ví o tom, že starší sestra S■■■■ odešla z domova kvůli týrání v době, kdy ona chodila do 1. nebo 2. třídy. Rodiče jí s ní zakázali kontakt. Okolnosti znala jen z vyprávění rodičů, kteří na S■■■■ házeli špinu, a něco málo z toho, co si pamatovala. Obžalovaní jí ukázali i nějaké papíry, které jí ani nenechali dočíst. Když chodila do 8. třídy, sestru vyhledala přes sociální sítě v době, protože chtěla znát její pohled. S■■■■ ji k ničemu nenaváděla.
5. Poškozená uvedla, že obžalovaného má ráda, ale nemá k němu tak blízko jako k obžalované. Cítí, že se obžalovaná obžalovaného taky určitou dobu bála a bojí, myslí si, že proto dělala nějaké věci, které by normálně nedělala, obžalovaná několikrát brečela a omlouvala se jí, že jí dělala některé věci. Obžalovaný obžalované několikrát ublížil, viděla, že se prali, když byli opilí. Leželi na zemi a přetahovali se, nebo obžalovaný obžalovanou držel za vlasy. Když byl obžalovaný opilý, pohyboval se i bez berlí, motal se jen trošku a držel se zdí. Několikrát slyšela obžalovaného, jak obžalovanou navádí k tomu, aby šla za nezletilou a nějakým způsobem „to“ vyřešila. Ona věděla, jaký způsob myslí. Ve škole psala povídky, v kterých se inspirovala filmy, situací doma a věcmi, které se jí staly, tedy např. tím, že tam zakomponovala sklep, matku a týrající osobu. Závěrem uvedla, že se jí nestýská po tom, v jakých podmínkách předtím žila. Myslí si, že teď je na tom lépe, i když se jí stýská po bratrovi, po kamarádech a dobrých vzpomínkách z dětství, po chvilkách s rodiči, kdy bylo vše v pořádku, nebo aspoň, když se zdálo, že je vše v pořádku. Přes všechno, co se stalo, má svoje rodiče pořád nějakým kouskem ráda, ale domů se už vrátit nechce.
6. Svědkyně S■■■■ K■■■■ v hlavním líčení využila svého práva nevypovídat. Její výpověď z přípravného řízení, kdy svého práva nevypovídat nevyužila, tedy byla v hlavním líčení čtena. Vypověděla, že jí nezletilá M■■■■ napsala někdy kolem poloviny roku 2019, že je to doma zase špatné. Věděla, že to tam bylo špatné už dřív, ale v té době to vygradovalo. Sestra jí psala, že jí rodiče měli učením polít vodou, rozlamovat SIM karty, rozbíjet telefony a zavřít jí ve sklepě. Po poslední události, když M■■■■ odešla do dětského domova, navštívila ji a viděla modřiny na nose, pod okem a na tváři. Uvedla, že se s rodiči nevidá, občas jí píšou SMS zprávy, v kterých jí obžalovaný neustále vyčítá, že se nerozloučila s dědou, který zemřel před 4 lety. Podrobně popsala, jak byla psychicky a fyzicky týrána ze strany obžalovaných, a že

proto odešla z domova. Popsala, jak postupně začala zjišťovat, že je psychicky i fyzicky týrána i její sestra M. přičemž ta jí z počátku nechtěla nic říct, až postupně se jí začala více otevírat. Nezletilá jí připadala zakřiknutá, smutná, že ji něco trápí. Popřela, že by nezletilou M. k něčemu nenaváděla. M. věří, neboť má s rodiči vlastní zkušenosti. Nevěřila jí jen, pokud jí M. říkala, že se nic neděje, neboť na ní bylo vidět, že je smutná, když byla doma.

7. Svědkyně A. K. vypověděla, že se jí poškozená svěřovala, psala jí, když jí rodiče něco udělali, posílala jí i fotky. Podle ní si hledali důvody, aby jí něco udělali. Házeli po ní skleničky, jednou i nůž, s tím, že když jí dali život, mohou jí ho vzít, strčili ji do sklepa. Spíš jí to dělala máma, na kterou měl vliv táta. Říkala, že rodiče pijí alkohol, i ve vesnici se hodně říkalo o tom, že pijou alkohol. M. chodila občas s modřinami, měla je různě, hlavně tak, aby nebyly vidět, třeba na rameni pod rukávem. Měla také švihance, jak jí proutkem sešvihali záda. Často mluvila o tom, že jí rodiče nadávají, když umřel děda, který byl pro M. bezpečné místo doma, otec jí to dával za vinu, říkal, že za jeho smrt může M. U M. doma nikdy nebyla. Z domu obžalovaných často slyšela hrát hlasitou hudbu. Popsala i den, kdy spolu telefonovaly na linku bezpečí. M. přišla s roztrhaným oblečením, měla nateklé koleno a část obličeje, byla uplakaná, nemohla moc mluvit. M. vyfotila a potom zavolala na linku bezpečí, kde řešili, jak pokračovat, protože M. to nechtěla řešit s policií. Došli k tomu, že bude dobrý, když si toho všimnou ve škole. M. zranění se zbarvila, všimla si toho paní učitelka K., které vše řekly, a ona zavolala policii. Svědkyně také uvedla, že věděla, že to u nich není dobré, ptala se na to M. už v 5. třídě, a ona jí začala něco říkat. M. nechtěla domů, protože na ni řvali. Zezačátku to bylo zřídka, později to bylo častější a začala se svěřovat i s fyzickým násilím. Nezletilou popsala jako hrozně hodnou, obětavou, která se hezky starala o svého bratra, která se dobře se učila.
8. Svědkyně K. B. rovněž uvedla, že M. zná od 5. třídy, ke konci školního roku a v následujícím roce se jí M. začala svěřovat s tím, že ji rodiče mlátili, že ji nadávají, řvou na ni. Většinou u toho brečela, byla smutná a vystresovaná, uzavírala se do sebe. Někdy se bála to říct, aby to nevypřávnili dál, nechtěla to říkat, bála se lidí a bála se chodit domů. M. chodila s modřinami, měla švihance na zádech, škrábance, monokl, hlavně v 8. a v 9. třídě. Ví o tom, že ji rodiče zavřeli do sklepa. M. měla týrat fyzicky víc máma, táta spíš psychicky. U M. doma jednou spala, ale M. nechtěla nikoho brát k sobě domů, styděla se za rodiče. Ti užívali alkohol, což ví jak od M., tak od své babičky, která prodávala v obchodě, kam chodila obžalovaná nakupovat alkohol. Popsala situaci, v které přišla obžalovaná k nim domů pro poškozenou, řvala na ni, vyhrožovala rodičům svědkyně. I v tomto případě byla obžalovaná pod vlivem alkoholu. Poškozenou popsala jako hodnou a přátelskou, měla velmi hezký vztah k mladšímu bratrovi, i když on zlobil a ona dostávala tresty místo něco.
9. Svědkyně R. K. učitelka nezletilé M. uvedla, že poškozenou zná už od začátku školní docházky, protože dojížděly stejnou autobusovou linkou do školy. Byla velmi komunikativní, k dospělým byla velmi slušná, bezproblémová, mezi dětmi oblíbená, měla organizační schopnosti. Učila se výborně, byla premiantka, měla samé jedničky. Svědkyně dále uvedla, že na konci 8. třídy napsala M. slohovou práci, jejíž zadáním byl detektivní nebo hororový příběh, příběh v první osobě o dívce, která je týrána rodiči a zavírána do sklepa, rodiče jí ubližují a matka jí pálí cigaretou. Na její dotaz jí M. řekla, že v povídce není nic osobního, že si to vymyslela. S M. byla svědkyně v častém kontaktu po dlouhou dobu, nikdy si nevšimla, že by se s ní něco dělo, až na začátku 9. třídy, kdy viděla modřinu na jejím oku. Svědkyně rovněž uvedla, že M. si nikdy nevymýšlela, nelhala, byla bojovnice za pravdu. Fantazii měla přiměřenou věku, srovnatelnou s ostatními, nevybočovala, nevymykala se. K mladšímu bratrovi měla velmi hezký vztah, nevlastní sestra byla pro ni dlouho tabu, až v 8. třídě se zmiňovala, že je s ní v kontaktu.
10. Svědkyně A. K. třídní učitelka poškozené, potvrdila, že nezletilá M. byla přijímána kolektivem velice kladně, uznávala autoritu, dokázala přiznat i chybu. Svědkyně

avedla, že se nestalo, že by jí zalhala. Poškozená milovala svého mladšího bratra, když byl malý, snažila se mu pomáhat, chodila za ním do třídy, měli velmi vřelý vztah. V práci z anglického jazyka uvedla, že nejšťastnější den pro ni byl, když se narodil bratr. V době, kdy začala nezletilou M. učit, už její starší sestra S. do školy nechodila, neví tedy, jaký spolu měly vztah. O S. se spolu nebavily až do doby, kdy se M. zmínila o tom, že spolu komunikují. M. nebyla člověk, který by se svěřoval. Svědkyně rovněž vypověděla, že na M. viděla monokl.

11. Svědek J. I. uvedl, že s M. chodil do stejné třídy. M. mu psala zprávy o tom, že ji doma zmlátili, nechtěla mu říkat podrobnosti, protože se s tím nerada svěřovala. Neví, který z rodičů ji bil. Když se jí ptal, říkala, že byly nějaké problémy, ale podrobnosti mu nechtěla říkat, protože ho tím nechtěla zatěžovat, jen že ji bili bezdůvodně, že si nějaký důvod našli. Stávalo se, že kvůli problémům doma M. plakala, nebyla v pohodě. Na konci 8. třídy nebo na začátku 9. třídy přišla do školy s monoklem, říkala, že jí rodiče roztrhali oblečení a vyházeli ho. Viděl i škrábance a šrámy na jejích rukou, měla i modřinu na stehně. Obžalované párkrát viděl. Jednou byl u nich doma, asi 15 minut, ukázali mu pokoj M. říkali, že je líná, že nic nedělá, obžalovaný mu řekl, že si M. vymýšlí. Svědkovi M. nelhala. Svědek vypověděl, že při uvedené návštěvě mu obžalovaní nabízeli domácí burčák.
12. Svědkyně A. Č. uvedla, že byla spolužačkou nezletilé M. od 6. třídy. Byly dobré kamarádky, chodily spolu ven, přespávaly u sebe. Bavily se spolu. M. se nebavila o tom, co se děje u ní doma, jen říkala, že jsou rodiče přísní, podrobnosti neříkala. Na M. viděla modřiny, říkala, že je má od rodičů, ale nic bližšího neříkala. M. jí nikdy nevyprávěla něco, co nebyla pravda. U M. byla asi 2x nebo 3x.
13. Svědek J. P. uvedl, že se před 10 let přistěhoval do , bydlí u školy. Obžalované zná jako sousedy. Zná i jejich děti, ví, že se výborně učí, že M. byla vybraná jako nejlepší žákyně školy. Děti byly vždy upravené, slušné, vychované, M. její bratr poslouchal. Uvedl rovněž, že se o obžalované nestará, potkají se příležitostně, nemá rád, když se lidi starají, o co nemají. V hospodě obžalované neviděl.
14. Svědkyně S. a P. uvedla, že bydleli ve stejné vesnici, nezletilá M. byla kamarádka jejich dětí, chodili do stejné školy. Nezletilou a jejího bratra vídala na dětském hřišti. Oba byli chytrí, myslí si, že neměli problém s výukou nebo s chováním, M. byla hodně vzorná. Nezletilá se jí s ničím nesvěřovala, jen ví, co vyprávěly děti, co donesly ze školy. Nevšimla si na ní žádného zranění. Nevšimla si ani změny v jejím chování. Pak se M. ocitla v Klokánku. Tam za ní s dětmi asi 3x byli, ale pak se dozvěděla, že obžalovaná nechce, aby se s ní stykala. Obžalované prakticky nezná, jen jako sousedy. Po umístění nezletilé do Klokánku za ní byla asi 3x obžalovaná ohledně nezletilé, přišla jen proto, aby jí řekla, že to není pravda, že je všechno jenom vymyšlené. Uvedla, že ví o tom, že obžalovaní pili alkohol, obžalovaná chodila nebo jezdila do krámu pro pivo. Když byla jednou obžalovaná u ní doma, byla opilá, a přítel svědkyně ji vyhodil. Jinak se chovala slušně, zdvořile.
15. Svědkyně T. T. H. uvedla, že má v od roku 2015 nebo 2016 prodejnu, obžalovanou i její děti zná jako zákazníci. Uvedla, že do roku 2019 obžalovaná v její prodejně kupovala častěji alkohol, pivo, někdy z ní pivo cítila.
16. Ve věci byly zpracovány znalecké posudky ohledně nezletilé M. K. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace dětská a dorostová psychiatrie, který byl v hlavním líčení se souhlasem stran čten, bylo zjištěno, že u nezletilé M. došlo v přímé souvislosti s prověřovanou událostí k rozvoji syndromu zneužívaného a zanedbávaného dítěte a jako jeden z jeho možných důsledků se u ní projevila posttraumatická stresová porucha, která byla u nezletilé diagnostikována. V důsledku dlouhodobých, 6 až 7 let trvajících stresových zážitků a v přímé souvislosti s nimi se u nezletilé M. rozvinul syndrom týraného, zneužívaného a zanedbaného dítěte a došlo

u ní také k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, přičemž nebyla zjištěna jiná příčina než právě prověřovaná trestná činnost obžalovaných. U nezletilé M. došlo v důsledku skutečnosti, že byla dlouhodobě vystavena stresovým situacím, které by pravděpodobně způsobily hluboké rozrušení téměř u kohokoliv, k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Do doby vyšetření, k němuž došlo dne 27. 3. 2020, nejméně od doby umístění do dětského domova (září 2019) je u nezletilé přítomno neodbytné opakované vybavování a znovuprožívání stresu v podobě flashbacků, které se jí vybavují i při pouhých vzpomínkách na stresové okolnosti. Z tohoto důvodu se vyhýbá kontaktu s rodiči, neboť rodiče jsou spouštěčem a stresorem. Posttraumatická stresová porucha se u nezletilé projevovala obtížemi s usínáním a udržením spánku. Dříve se u nezletilé objevovala podrážděnost, lítostivost. Dosud přetrvává snížené sebehodnocení a sebeobviňování. Tyto příznaky byly přítomny nejméně od konce období stresu. Po počáteční eskalaci potíží, dochází od doby umístění do pěstounské rodiny ke zmírnění potíží. Tyto potíže mohou s vysokou pravděpodobností ovlivnit celý její následující život, v současnosti však není možné stanovit, zda dlouhodobě nebo trvale. Nezletilá je v důsledku tohoto omezena v běžném způsobu života také tím, že se nemůže stýkat se svými biologickými příbuznými, především se svými sourozenci. Je zde rovněž důvodná obava o transgenerační přenos na potomky nezletilé. Na závěr znalec uvedl, že ve znaleckém posudku z psychologie, který byl vypracován v prosinci 2019, nebyly zjištěny známky posttraumatické stresové poruchy. Znalec však uvedl, že v psychologickém znaleckém posudku není zmíněno nic o flashbacích, neboť sama nezletilá uvádí, že si nevzpomněla a přiznává, že si nevybavuje, zda by se jí na ně znalkyně ptala. V psychologickém posudku nejsou zmíněny obtíže s usínáním a udržením spánku, chybí taktéž jakákoliv zmínka o kvalitě nebo kvantitě spánku. Znalec rovněž uvedl, že intenzita příznaků posttraumatické stresové poruchy může kolísat.

17. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, a z výpovědi znalkyně bylo zjištěno, že intelektové schopnosti nezletilé jsou v nadprůměru. Emotivita je spíše pozitivní při činnostech, při rozhovoru na různá témata mimo rodinu. Pokud se hovoří na téma rodiny, je poškozená posmutnělá. Nebyly u ní zachyceny známky závažných duševních onemocnění. K rodičům má vztah ambivalentní až negativní. K bratrovi má vztah pozitivní a ke starší sestře vztah spíše pozitivní. Nezletilá je schopna vnímat prožité a toto reprodukovat. Prožité události mohou mít negativní dopad na její psychický stav, negativní vliv může přetrvávat i do budoucna. Nebyla zjištěna motivace, proč by mohla být výpověď nezletilé zkreslena. Nebyl zjištěn sklon ke konfabulacím. Obecná věrohodnost nezletilé je plně zachována. Při vyšetření nebylo zjištěno, že by byla poškozená ovlivňována k výpovědi. Z vyšetření je patrné, že chování rodičů vůči dívce bylo neadekvátní a splňuje podmínky CAN.
18. Ve věci byly rovněž vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ohledně obou obžalovaných. Ze závěrů znaleckých posudků a z výpovědi znalce bylo zjištěno, že obžalovaná K. netrpí ani v době páchaní trestného činu netrpěla duševní chorobou. Její intelekt je v pásmu podprůměru. Osobnost je akcentovaná, jednodušší, s rysy nevyzrálosti a emoční nestability, dominantnější, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a v opilosti. V době činu byly schopnosti rozpoznávací zachovány zcela a schopnosti ovládací sníženy částečně, asi v polovině stupnice, a to vlivem prostých afektů a prosté opilosti i vlivem akcentované osobnosti.
19. Pokud jde o obžalovaného K., bylo zjištěno, že ani on netrpí ani v době činu netrpěl duševní chorobou. Jeho intelekt je v pásmu podprůměru, osobnost je jednodušší, s rysy emoční nestability, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a v opilosti. V době činu byly schopnosti rozpoznávací zachovány zcela a schopnosti ovládací sníženy částečně, asi v polovině stupnice, a to vlivem prostých afektů a prosté opilosti i vlivem akcentované osobnosti.

20. Při prohlídce těla nezletilé provedené dne 16. 9. 2019, byl zjištěn hematom na kořeni nosu o velikosti 1,5 x 1,5 cm. Při prohlídce těla nezletilé byla pořízena fotodokumentace, která obsahuje i fotografie poranění poškozené z jejího mobilního telefonu, jenž byl téhož dne rovněž ohledán.
21. Téhož dne byla poškozená vyšetřena v Nemocnici ve Slaném. Z lékařské zprávy vyplývá, že nezletilá má odbarvující se hematom na levém očním víčku a u kořene nosu velikosti 2 x 2 cm, nad obratlovými trny v oblasti přechodu hrudní a bederní páteře tři odřeniny staršího data, každá asi 1 x 1 cm, na bérkách drobné oděrky staršího data.
22. Z úředního záznamu Policie ČR a výsledků dechových zkoušek provedených dne 16. 9. 2019 v 11:33 hodin u obžalované K [REDAKCE] a v 11:37 hodin u obžalovaného K [REDAKCE], vyplývá, že bylo naměřeno 0,55 promile alkoholu u obžalované K [REDAKCE] a 0,56 promile alkoholu u obžalovaného K [REDAKCE].
23. Zadokumentována byla také konverzace nezletilé M [REDAKCE] s A [REDAKCE] K [REDAKCE], zajištěná z mobilního telefonu A [REDAKCE] K [REDAKCE], v níž se poškozená svěřuje s tím, jak s ní nakládala zejména obžalovaná, i nahrávka vzkazu poškozené této kamarádce, v které je zachycena plačící poškozená a obžalovaná, která jí nadávala a hrozila bitím.
24. Obsahem spisu je komunikace mezi nezletilou poškozenou M [REDAKCE] a její sestrou S [REDAKCE] z roku 2019, v níž nezletilá M [REDAKCE] píše, že za chování rodičů může alkohol, o tom, že jí rodiče rozlámali SIM kartu, že jí obžalovaný rozbil telefon, píše o vylití vody do učení, o zavírání do sklepa, jak jí doma zmlátili, až měla monokl. O tom, že jí obžalovaná polila postel a učení, psala poškozená i svědku J [REDAKCE] L [REDAKCE], jak vyplývá z jím předloženého telefonu.
25. Z komunikace mezi nezletilou poškozenou M [REDAKCE] a svědkyní S [REDAKCE] P [REDAKCE] vyplývá, že svědkyni vyhledala obžalovaná s tím, aby přiměla nezletilou k odvolání výpovědi. Součástí spisového materiálu je i SMS od otce, kterou nezletilá obdržela po odchodu z domova, znění: „Mládila jsi jak dědu tak i brášku báli se i na záchod domů jsi chodila až v 21h i J [REDAKCE] „se na Tě vysral“ nikdy si nic neudělala“. Vysvětlení obžalovaného o tom, že tato SMS byla poškozené odeslána omylem, když byla míněna pro S [REDAKCE], je nevěrohodné, neboť J [REDAKCE] byl přítel nezletilé M [REDAKCE], nikoli S [REDAKCE].
26. V průběhu řízení byl ohledán dům a sklep obžalovaných. Z protokolu o ohledání i pořízené fotodokumentace vyplývá, že vstup do sklepa je tvořen poklopem, pod nímž je schodiště o 5 schodech, samotná sklepní místnost má klenutý strop, který v nejvyšším bodě dosahuje výšky 132 cm. Sklepní místnost je prázdná, nejsou zde žádná okna ani jiné vstupní dveře. Ve sklepní místnosti nejsou instalována žádná světelná zařízení.
27. Ve spisu je založena i slohová práva, povídka, kterou psala nezletilá M [REDAKCE] o dívce, která je unesená a připoutána řetězy v temné místnosti.
28. Z hodnocení Základní školy Zvoleněves vyplývá, že nezletilá měla z narození bratra velkou radost, má k němu velmi dobrý vztah, dokáže se o něj postarat. M [REDAKCE] je velmi inteligentní dívka, snaživá, zodpovědná, ochotná pomoci slabšímu. Vždy akceptovala autoritu, její chování bylo velmi slušné, bezproblémové. Je skromná, nikdy si nestěžovala. Umí být vděčná za pochvalu, výtku umí přijmout. Je sportovně nadaná, reprezentovala školu. Do školy chodila slušně a čistě oblečená, absenci měla minimální.
29. Ze zprávy Úseku sociálně právní ochrany dětí, Odboru sociálních věcí, školství a zdravotnictví Městského úřadu Slaný bylo zjištěno, že nezletilá byla umístěna do FOD Klokánek v Žatci na základě předběžného opatření – usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 17. 9. 2019, č. j. 10 Nc 2901/2019-13, které rovněž obsahem spisu. Usnesením ze dne 17. 2. 2020, č. j. 42 P 274/2013-262, byla svěřena do předpěstounské péče.

30. Ze zprávy ZDVOP Klokánek FOD Žatec ze dne 7. 10. 2019 bylo zjištěno, že nezletilá se v zařízení zadaptovala dobře a poměrně rychle, navázala rychle kontakt s dětmi, byť bylo obtížné srovnat se se změnou sociálního prostředí, tj. se změnou školy a vrstevníků. Projevuje se jako přátelská, pozitivně laděná, ale spíš introvertního projevu. Je ochotná, zapojuje se do chodu domácnosti na bytě zařízení, sama pomáhá s péčí o mladší děti, učí se s nimi a pomáhá jim s domácími úkoly. Projevuje se spontánně, neprojevuje se jako lhavá nebo manipulativní. K pečujícím tetám se projevuje s respektem.
31. Ze zprávy Obce [redacted] bylo zjištěno, že chování obžalovaných v obci není hodnoceno vůbec kladně. Obžalovaná se stará o svého údajně závažně nemocného manžela, tudíž nechodí do zaměstnání a je v domácnosti, obžalovaný není v obci vidán. V obci je známo i velice nadměrné požívání alkoholických nápojů, i v pozdních hodinách zní z jejich nemovitosti velmi hlasitá hudba a neskutečně vulgární výrazy. Vzhledem k tomu je prostředí, v němž žijí nezletilé děti, podle zastupitelstva obce nevyhovující, hlavně pro psychickou stránku dětí. Od občanů mají informace o tom, že obžalovaní vyhazovali různé předměty z okna a že je nezletilá M [redacted] šla posbírat na ulici, kde je celkem frekventovaná doprava. Sousedské vztahy nejsou optimální. Vzniklý spor se sousedy byl řešen i prostřednictvím přestupkové komise. V místním obchodě s, kam si mimo jiné chodí také pro alkoholické nápoje, e obžalovaná vyjadřovala velmi vulgárně vůči paní prodavačce. Často je viděna ve velmi podnapilém stavu. I při návštěvě Obecního úřadu Po [redacted] je z ní silně cítit alkohol a cigaretový zápach.
32. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 27. 3. 2014, č. j. 1 T 166/2012-703, a z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2014, č. j. 12 To 343/2014-804, bylo zjištěno, že byli odsouzeni obžalovaný Š [redacted] K [redacted] pro přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců, obžalovaná M [redacted] K [redacted] pro zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Uvedených trestných činů se obžalovaní dopouštěli v době od roku 2002 do 23. 2. 2012 ve svém bydlišti v [redacted], okres Kladno, a na dalších místech vůči tehdy nezletilé Š [redacted] K [redacted]. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 2. 6. 2017, č. j. 1 T 166/2012-914, bylo rozhodnuto o osvědčení obžalovaného Š [redacted] K [redacted] ve zkušební době. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 2. 2019, č. j. 1 T 166/2012-925, soud rozhodl o osvědčení M [redacted] K [redacted] ve zkušební době.
33. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu. Z toho důvodu také neprovedl navrhovaný výslech nezletilého Š [redacted] K [redacted], který podle závěrů soudu nemůže přispět k objasnění věci. Nejen proto, že svědek je synem obžalovaných, s nimiž žije ve společné domácnosti, a nelze vyloučit, že už vztahem k obžalovaným by jeho výpověď mohla být ovlivněna. Soud přitom vzal v úvahu, že jak v tomto řízení, tak i v řízení vedeném pod sp. zn. 1 T 166/2019, byly zjištěny snahy zejména obžalované M [redacted] K [redacted] o ovlivnění ve snaze dosáhnout změny výpovědi poškozených M [redacted] a Š [redacted] K [redacted] ve prospěch obžalovaných. V neposlední řadě soud zohlednil věk nezletilého v době činu a dobu, která od jeho spáchání uplynula.
34. Po zhodnocení provedených důkazů tedy soud dospěl k závěru, že ačkoli obžalovaní spáchání trestné činnosti popírají, provedenými důkazy bylo spolehlivě a bez pochybností prokázáno, že se skutek stal a že se jej dopustili právě oni, když jsou usvědčováni především výpovědí nezletilé M [redacted] K [redacted], z níž soud vycházel při svém rozhodování. Tato výpověď nestojí osamoceně, ale je podporována ostatními ve věci provedenými důkazy, které jsou v souladu a navzájem se doplňují. Pokud obžalovaní zprvu popírali, že by vůči nezletilé

používali jakékoli fyzické tresty, postupně oba ve svých výpovědích připustili, že nezletilá od nich dostávala facky či pohlavky, což ovšem nepovažují za fyzické trestání. Poškozená nezletilá M. [redacted] popsala, jak se k ní oba rodiče chovali, popsala také, že se jednání obžalovaných začalo v průběhu posledních tří let stupňovat, co do četnosti i do co intenzity, k čím dál většímu fyzickému násilí i k psychickému týrání. Její výpověď je dokreslována výpovědi jejích kamarádů i její nevlastní sestry, kteří shodně popsali, že nezletilá byla smutná, někdy plakala, nechtěla mluvit o rodičích a nechtěla se vracet domů, někteří ze svědků potvrdili i to, že na nezletilé vídali nová a nová zranění, přičemž poslední poranění ze září 2019 byla zadokumentována jak při prohlídce těla poškozené, na fotografiích i při lékařském vyšetření, kde byla zjištěna i poranění staršího data. Svědci se také shodují v tom, že pokud se jim poškozená světovala s tím, jak se k ní obžalovaní chovají, obvykle to bylo až na jejich dotazy a naléhání. To odpovídá zjištěné charakteristice osobnosti poškozené, jakož i zpráve z FOD Klokánek, z nichž je zřejmé, že poškozená je spíše introvertní. O věrohodnosti slyšených svědků a pravdivosti jejich výpovědí soud nemá žádné pochybnosti, neboť tito svědci s výjimkou poškozené a svědkyně S. [redacted] K. [redacted] nemají k obžalovaným žádný vztah, prakticky je neznají. Pokud pak jde o svědkyni S. [redacted] K. [redacted], z dřívějšího odsouzení obžalovaných je zřejmé, že se dopouštěli trestné činnosti vůči ní, ovšem k tomuto jednání došlo před mnoha lety, obžalovaní za ně byli soudem potrestáni, přičemž svědkyně se s nimi od doby, kdy odešla z domova, mnoho let nestýkala, a neměla tak důvod vypovídat v případě své sestry lživě. Pravdivosti její výpovědi neubírá ani její prohlášení, že nemá dítě, byť zřejmě dítě porodila, neboť tato svědkyně žádné dítě nevychová a podle centrální evidence obyvatel dítě nemá. Obžalovaní jsou usvědčováni dále také přiloženou komunikací mezi nezletilou a svědky, kde jim popisuje, jak jí rodiče různě trestali, zavřeli do sklepa, vyházeli oblečení, či jak jí matka polila postel a učení vodou, kteréžto jsou ve shodě s výpovědi poškozené i slyšených svědků.

35. Pokud obžalovaní poukazovali na špatné chování nezletilé, je třeba přihlídnout k výpovědím slyšených svědků, včetně učitelek poškozené, k jejímu hodnocení ze školy i z FOD Klokánek, které jejich tvrzení vyvracení a naopak poškozenou popisují jako slušnou, bezproblémovou dívku, ochotnou pomoci, která respektuje autoritu a je schopna přijmout výtku. Také svědek J. [redacted] I. [redacted] mimo jiné vyvrátil obhajobu obžalovaných o to, že o M. [redacted] mluvili pouze v dobrém, když popsal svou návštěvu v domě obžalovaných, kteří se během několika minut snažili poškozenou co nejvíce očernit. Poškozená je navíc všemi krom obžalovaných hodnocena jako pravdomluvná, nikdo se nesetkal s tím, že by poškozená lhala.
36. Pokud se obžalovaní hájili tím, že poškozená byla ve své výpovědi ovlivněna svou sestrou S. [redacted], nic takového z provedeného dokazování nevyplývá. Především je třeba uvést, že S. [redacted] K. [redacted] z domova odešla v době, kdy nezletilá M. [redacted] byla ještě malá, svědkyně s rodinou nebyla v žádném kontaktu několik let do té doby, než ji prostřednictvím sociálních sítí oslovila poškozená, neměla tedy důvod poškozenou navádět k nepravdivé výpovědi proti obžalovaným. Navíc žádné takové skutečnosti svědčící o ovlivnění výpovědi poškozené nebyly zjištěny ani při znaleckém zkoumání. Nelze akceptovat ani obhajobu obžalovaných o tom, že poškozená čerpala poznatky z písemností o jejich dřívějším trestním stíhání. Byť šlo o trestnou činnost stejného charakteru, tj. stejné trestné činy, pro které obžalovaní stojí nyní před soudem, těch se vůči S. [redacted] se měli dopouštět ne zcela shodným jednáním (bití páskem a bambusovou tyčí, dlouhodobé odpirání jídla a provádění základní hygieny, přístupu na toaletu, nevytápění pokoje, z kterého nezletilá nesměla vycházet, měření teploty přes její odpor v konečníku, apod.).
37. Za vyvrácenou má také soud tu část obhajoby obžalovaných, pokud popírají zvýšené užívání alkoholu, a to nejen výpovědi samotné poškozené, ale i slyšených svědků, jakož i zprávou z obce. V neposlední řadě o tom svědčí výsledky dechové zkoušky, která byla provedena v dopoledních hodinách, při které měli oba obžalovaní pozitivní výsledky na alkohol.

38. Také skutečnost, že u nezletilé M. byla znaleckým vyšetřením zjištěna posttraumatická stresová porucha, a to v důsledku dlouhodobého psychického i fyzického týrání ze strany obžalovaných, svědčí pro pravdivost výpovědi nezletilé poškozené. Posttraumatická stresová porucha se začala u poškozené projevovat nejméně od té doby, co nastoupila do dětského domova, tj. od září 2019, nejméně do vyšetření dětským psychiatrem, k němuž došlo na konci března 2020. K tomu je třeba poznamenat, že soud neshledal rozpory mezi zjištěnými závěry znalců, tj. psychologů a psychiatra. Předně psycholog není oprávněn ke stanovování psychiatrických diagnóz. V psychiatrickém znaleckém posudku je navíc vysvětleno, z jakých důvodů nejsou zmínky o flashbecích či potížemi s usínáním či se spánkem, v posudku psychologickém. Tyto otázky ani nebyly znalkyni psychologce zadány.
39. Na základě shora uvedených důkazů tak dospěl soud k závěru, že obžalovaní Š. a M. K. společným jednáním, sledující společný cíl a záměr, tedy jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku, naplnili všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, když po delší dobu, tj. po dobu nejméně 3 let, fyzicky a psychicky tyranizovali svou dceru, nezletilou poškozenou M. K., kterou společně vychovávali. Obžalovaná K. nezletilou nepřiměřeně fyzicky trestala, a to zejména na popud invalidního obžalovaného K. Oba obžalovaní poškozenou zároveň dlouhodobě psychicky tyranizovali, když jí například vyčítali, že může za smrt dědy, nebo když jí předhazovali, že by raději měli kluka. Za psychické týrání je třeba považovat i situaci, v které obžalovaná K. za přítomnosti obžalovaného K. nezletilou zavřela do sklepa, kde ji nechali po tmě nejméně půl hodiny. V důsledku tohoto chování obžalovaných došlo u nezletilé M. k rozvoji syndromu zneužívaného a zanedbávaného dítěte, a jako jeden z jeho možných důsledků se u ní projevila posttraumatická stresová porucha, která se projevovala neodbytným opakovaným vybavováním a znovuprožíváním stresu v podobě flashbacků, které se jí vybavují i při pouhých vzpomínkách na stresové okolnosti. Z tohoto důvodu se nezletilá vyhýbá kontaktu s rodiči, kteří jsou spouštěčem a stresorem. Posttraumatická stresová porucha se u nezletilé poškozené projevovala taktéž obtížemi s usínáním a udržením spánku. U nezletilé se objevovala podrážděnost, litostivost, snížené sebehodnocení a sebeobviňování. Tyto příznaky byly přítomny nejméně od konce období stresu, tj. od umístění do dětského domova v září 2019 minimálně do vyšetření dětským psychiatrem v březnu 2020.
40. Jednání obžalovaných je třeba rovněž kvalifikovat jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, neboť úmyslně po delší dobu, tj. po dobu nejméně 3 let, porušovali jako rodiče nezletilé M. svou povinnost pečovat o ni, řádně vychovávat v souladu se zásadami morálky a občanské společnosti a zajišťovat její řádný všestranný vývoj, čímž ohrozili její rozumový, mravní i citový vývoj, když vzniklo reálné nebezpečí, že si poškozená v důsledku jednání obžalovaných osvojí škodlivé návyky, povahové rysy, sklony a zájmy, které by mohly vést k jejímu úpadku a k neschopnosti usměrňovat způsob svého života v souladu s obecnými morálními zásadami, ať už jde o partnerské vztahy, výchovu dětí a v neposlední řadě, že propadne alkoholu nebo drogám. Péče o dítě přitom patří k nejdůležitějším povinnostem rodičů ve vztahu k dítěti a je vedle ostatních povinností vyplývajících z rodičovské péče vymezena v § 858 občanského zákoníku. Představuje nejvýznamnější oprávnění i povinnosti se zřetelem na zabezpečení výchovy dítěte v nejobecnějším měřítku, v jehož rámci kromě zdraví dítěte zahrnuje i péči o jeho všestranný tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, ochranu dítěte, zajišťování jeho výchovy a vzdělání. Obžalovaný K. se uvedeného jednání navíc dopustil opětovně, tedy i podle odstavce § 201 odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, neboť byl stejný trestný čin již odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 27. 3. 2014, sp. zn. 1 T 166/2012, ve spojení s rozsudkem

Krajského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2014, sp. zn. 12 To 343/2014, který nabyl právní moci dne 10. 9. 2014.

41. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaných po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy jednak zájmu na ochraně osob, které vzhledem ke svému věku jsou v péči a výchově jiných osob, jednak zájmu na řádné výchově dětí, určován je také způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud v daném případě zohlednil skutečnost, že se obžalovaní dopouštěli trestné činnosti dlouhodobě, po dobu několika, nejméně tří let, že se tím dopustili dvou trestných činů. Přihlédl také k tomu, že obžalovaní se trestné činnosti dopustili jako spolupachatelé, že se vzájemně v páčání trestné činnosti utvrzovali a podporovali, což je patrné i z toho, že obžalovaná K [redacted] nezřídka vykonala to, čehož iniciátorem byl obžalovaný K [redacted].
42. K osobě obžalované M [redacted] K [redacted] bylo zjištěno, že je vdaná, je matkou tří dětí. Dosáhla toliko základního vzdělání, naposledy pracovala jako prodavačka, v současné době je v domácnosti, pečuje o svého manžela. Jejím příjmem jsou sociální dávky. Soudně trestána byla jednou, a to výše citovaným rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 T 166/2012, k tomuto odsouzení však nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, když toto odsouzení je zahazeno ze zákona, neboť se obžalovaná osvědčila ve zkušební době podmíněného odsouzení. Ze zprávy Městského úřadu Slaný bylo zjištěno, že jí byla v roce 2015 uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a), c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v evidenci přestupků nemá jiný záznam.
43. K osobě obžalovaného Š [redacted] K [redacted] bylo zjištěno, že je ženatý, otec tří dětí. Je vyučen strojním mechanikem. Je nemajetný. Dříve nepracoval, pečoval o nemocného otce, sám je v invalidním důchodu. Rovněž on byl jednou soudně trestán ve stejném trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 T 166/2012, přičemž i v jeho případě došlo k fikci zahlázení, neboť se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení, a proto nelze k tomuto odsouzení přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Městským úřadem Slaný byl jednou postižen uložením pokuty ve výši 200 Kč v roce 2015 za přestupek proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1 písm. b), c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. V evidenci přestupků nemá jiný záznam.
44. Když soud přihlédl ke všem shora uvedeným skutečnostem, ke všem okolnostem případu, na straně jedné ke skutečnosti, že obžalovaní jsou osobami se sklony k páčání trestné činnosti stejného charakteru, jakož na straně druhé k době téměř dvou a půl roku, která uplynula od páčání činu a ke skutečnosti, že se po činu obžalovaní chovali řádně, a v neposlední řadě i ke skutečnosti, že nezletilá poškozená žije v jiném výchovném prostředí, čímž je zamezeno, aby se obžalovaní vůči ní dopouštěli jakéhokoli dalšího protiprávního jednání, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaných lze dosáhnout uložením ještě výchovného trestu, trestu nespojeného s bezprostředním omezením jejich osobní svobody. Jako přiměřený a všem okolnostem případu odpovídající soud zvolil podmíněně odložený trest odnětí svobody. Trest byl oběma ukládán podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnný, neboť je ukládán za souběh dvou trestných činů, přičemž byl vyměřen v trestní sazbě přísnějšího z trestných činů. Tím je zločin podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na dvě léta až osm let. Soud přihlédl k podílu každého z obžalovaných na spáchané trestné činnosti, a podle toho vyměřil trest obžalované K [redacted] na tři roky, obžalovanému K [redacted] na dva a půl roku, což je lehce nad spodní hranicí této trestní sazby. Výkon trestu

pak oběma podmíněně odložil na zkušební dobu pěti let, tedy maximálně možnou délku zkušební doby stanovenou v § 82 odst. 1 trestního zákoníku, když má za to, že s ohledem na sklony obžalovaných k páčání trestné činnosti i s ohledem na skutečnost, že v současné době vychovávají ještě jedno nezletilé dítě, je třeba jejich chování sledovat a působit na ně, aby vedli řádný život, po takto dlouhou dobu

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Odvolání nemohou účinně podat ti, kdož se jej výslovně vzdali.

Kladno 1. března 2022

Mgr. Ladislava Lužanová
předsedkyně senátu